

Museet fornyer sig.

Kommer man første gang til Vejen, har man en stærk fornemmelse af, at det er mulighedernes by. Ikke mindst i museet er der så mange muligheder, så meget ubrugt stof, så mange opgaver, som endnu venter på at blive løst, selvom der i de seneste år allerede er sket en vældig udvikling.

På samme måde er samfundet omkring byen og museet præget af vækst, af muligheder og af en fri og utraditionel opfattelse af mange ting. Ved omordningen af museets skulptursal har det derfor været magtpåliggende at bevare denne følelse af muligheder og bevægelighed, ved at skabe et »udstillings-atelier« hvor tingene kan fremtræde på en naturlig og uprætentiøs måde.

Soklerne er lavet som cavalet'er — sådan som en billedhugger ville lave dem mest praktisk i sit atelier. De består af en slags »palle«, som en gaffeltruck kan få fat i og løfte med skulptur og det hele, så man let kan flytte rundt på arrangementet eller ryddeliggøre salen til en separatudstilling.

Efter samme principper er der lavet nogle lette skærmvægge, som kan flyttes og opstilles i nye kombinationer og give plads for separatudstillinger af grafik, maleri, kunsthåndværk eller skulptur.

Kunst — og ikke mindst den moderne kunst — må ikke omgærdes af for megen højtidelighed. Det er med kunst som med mad: den skal nydes, opleves, give næring, men ikke tages for mere end den er. Der er ingen grund til at forsøge at »forstå« det kunstneriske indhold mere end man »forstår« smagen af en veltillavet bøf. Man skal blot ikke have for meget ad gangen. Roder man alle retterne sammen, bliver det så som så med nydelsen.

Derfor er det også forsøgt at dele skulptursalen op i mindre afdelinger med skærmvæggene, så der dannes rum, hvor skulpturerne i mindre grupper lettere kan opfattes, og hvor der kan blive ro til betragtningen, koncentration om oplevelsen.

Kunst er noget dejligt — noget, som kan give idéer, nye impulser, åndelig vitamintilskud, som kan hjælpe os videre, også med vore daglige problemer. Det er samfundsmæssig sund økonomi i et land, hvis væsentligste råstof er viden og idéer.

Måtte Vejen museum med tiden blive stedet, hvor man helt naturligt søger hen, når man trænger til nye impulser, til eftertanke eller opmuntring, og hvor man stadig kan finde nye ting at se og opleve.

Søren Sass.

Arkitekt.